

skal med Hensyn til det næste Punkt, Nr. 225, bemærke, at jeg tillader mig at tage dette Forslag tilbage. Det er en Bevilling til Rejseunderstøttelser til Universitetslærere. Den har nemlig, som den ærede Ordfører bemærkede, for mig mere en Posterings-Karakter. Det er mig muligt paa forskellig anden Maade at hjælpe disse Universitetslærere, der jo dog have et rimeligt Krav paa Rejseunderstøttelser som Betingelse for deres Forelæsninger og videnskabelige Virksomhed. Som det blev omtalt af den ærede Ordfører, kan jeg nemlig tillige under visse Forudsætninger og Betingelser hjælpe disse Universitetslærere ved Hjælp af den ekstraordinære Konto paa Universitetets og Kommunitetets Budgetter, og dette er ogsaa sket. Men min Hensigt med at stille dette op som et særligt Forslag var dels at lette Kontoen for almindelige Rejseunderstøttelser, hvor Konkurrencen med Universitetslærerne ganske vist vilde være til Skade for mange andre, som det ogsaa kunde være ønskeligt at give Rejseunderstøttelse, og dels at undgaa Overskridelser paa de to nævnte Konti. En saadan Overskridelse har fundet Sted og har i en Mærcke ikke været modsigt af Rigsdagen; men det er jo altid med en vis Betænkelighed og ikke med megen Tilhøjelighed, at man gaar til en saadan Overskridelse. Det var det, som skulde være undgaaet ved denne Bevilling, men da den ikke har fundet Støtte fra nogen Side, vil jeg tage Forslaget tilbage.

Formanden (Høgsbro): Vædringsforslaget Nr. 225 er taget tilbage; er der nogen, der optager det? (Ophold.) Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Goss): Hvad den polytekniske Lærestanstalt angaar, har jeg intet imod Vædringsforslaget Nr. 226; det er jo nærmest kun et Posteringsspørgsmaal. Derimod beklager jeg i høj Grad Forslagene under Nr. 227 og 228. Jeg har gentaget denne Beklagelse flere Gange. Forslagene angaa en Forhøjelse af Lærerne Seidelins og Aug. Thomjens Lønninger. Som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Scharling) bemærkede, er Spørgsmaalet om disse Forhøjelser i og for sig ganske uafhængigt af den polytekniske Lærestanstalts Lønningslov. Kommer den, er det mit Ønske, at man lige saa fuldt kunde skaffe de paagældende Anciennetetsforhøjelse, som naar Lønningsloven ikke kommer. Det er Mænd, som jo nu ere i en endogaa temmelig fremrykket Alder, og som derfor have et

temmelig rimeligt Krav paa en saadan Forhøjelse, og det vilde være urimeligt at nægte dem, hvad man har indrømmet saa mange andre under lige Forhold. Det er desuden for dette og et Par andre Punkters Vedkommende en for Ministeren mindre behagelig Henviisning, der altid gøres til Lønningsloven. Naar man har en bestemt Udsigt til, at den kommer, kan man finde sig deri; men det ene Aar efter det andet at faa visse Konti og Forslag nægte med Henviisning til denne Lov, naar den ikke kommer, medfører, at man i denne Mærcke bliver skuffet, og det er derfor i alt Fald ganske naturligt, at Ministeren indretter sig paa og stiller sine Forslag under Forudsætning af den sidstnævnte Mulighed. — I øvrigt har jeg ikke noget særligt at bemærke til de Medsættelser, der have fundet Sted for den polytekniske Lærestanstalts Vedkommende. Jeg finder det ganske vist noget haardt, at man under Vædringsforslaget Nr. 230 ikke vil bevilge 200 Kr. til et gammelt og vel-tjent Kontorbud, men dertil er intet at sige, og med Hensyn til Tegneundervisningen maa man se at indrette sig, som man kan. Det samme gælder Forslagene Nr. 231 og 232, idet jeg med Hensyn til det sidste Punkt meget paastikker den betydelige Bevilling af 9,000 Kr. som første Del af en treaarig Bevilling paa i alt 26,000 Kr. til den fysiske Samling. Det er ogsaa en nødvendig Bevilling; thi det gaar ikke an, at den polytekniske Lærestanstalt vedblivende har en fysisk Samling, der staar saa langt tilbage, at kompetente Folk nærmest betegne den som et Kuriositetskabinet.

Under Sorø Akademi er der et Par personlige Spørgsmaal, hvorom jeg haaber at kunne forelægge Udvalget saadanne nærmere Oplysninger, at man mulig vil gaa ind paa mine Forslag. Forslagene angaa et personligt Tillæg til Læge Bjellerup og en Understøttelse til Skovrider Schlegels Datter, hvis Nægtelse jeg i ganske overordentlig Grad vilde beklage; thi det er et Humanitetsspørgsmaal, her foreligger. — Jeg maa naturligvis finde mig i Nægtelserne under Nr. 236 og 237. Man har, efter hvad der er fremkommet, ment, at det er for meget, der er forlangt, og man opfordrede mig til at undersøge, hvorvidt jeg ad Måre kunde komme frem med et reduceret Forslag. Naar Sagen ses i dens Almindelighed, synes jeg, det burde vinde Anklang, at Sorø Akademi, der udreder saa meget til andre Formaal, foreslaas ogsaa at udrede noget til dets nærmeste Formaal: Omsorg for Akademisterne, at man giver disse en god Beslighed til den legemlige Uddannelse,